

nede, ser, at man henede holder med den lille Gruppe, som vil have Dansk udryddet. Jeg har gjort disse Bemærkninger for endnu en Gang at sige til den danske Rigsdag: undersøg Forholdene, som de er, og tag saa først Standpunkt! Det er dog et billigt Ønske af en tidligere Embedsmand deroppe kun at bede om dette.

Jeg gaar over til selv det Angreb, som det ærede Medlem Hr. Povlsen rettede imod mig. Jeg har beskyldt det ærede Medlem for at have givet en Indstilling til Kongen, som var urigtig og vildledende. Biskoppen over Sjællands Stift indstillede til det ærede Medlem, medens han var Kirkeminister, at faa Pastor Jacobsen udnævnt til Provst. Han sagde: Pastor Dahl kan ikke blive det, og saa forekom der i Indstillingen følgende Punkter, som jeg, for at være saa konkret som muligt, saaledes at Sagen kan staa ganske klart, vil tillade mig at oplæse: „Pastor Dahls ret udprægede Virksomhed i Spørgsmaalet om færøsk Sprog, og hvad dermed staar i Forbindelse, skal jeg her ikke indlade mig paa at bedømme og endnu mindre fordømme, men jeg skal her kun bemærke, at der fra hans Virksomhed paa dette Omraade foreligger Vidnesbyrd for mig om, at han i denne ingenlunde altid har udvist den tilbørlige Loyalitet og Aabenhed, og Kendskabet hertil vilde altid kunne volde nogen Utryghed med Hensyn til, hvorvidt de fra ham modtagne Indberetninger vilde være fuldt upartiske og tilstrækkeligt oplyste fra alle Sider.“ Saaledes lyder Biskoppens Indstilling til Ministeren. Paa hvilken Baggrund har Biskoppen afgivet denne Indstilling? Han har afgivet den paa den Baggrund, at han dels selv har sat sig ind i Forholdene paa Færøerne, dels kender en Mængde af de tidligere Embedsmænd paa Færøerne.

Tillige foreligger der Indberetning fra Amtet deroppe. Jeg skal kort referere, hvad Amtet har udtalt. Amtet har tydeligt og klart udtalt, at Pastor Dahl kan ikke tages til at være den øverste i Kirke- og Skolesager paa Færøerne, thi man kan ikke stole paa hans Indberetninger i disse Sager, og da de Sager er de vigtigste, en Provst har med at gøre, maa det fraraades at tage Pastor Dahl. Jeg var under stærk Kritik henede fra, jeg nævnte derfor kun Tilfælde, hvor der forelaa positive Beviser. Jeg nævnte Tilfældet med Mellem- og Realskolen. Det var vedtaget af det færøske Folks Flertal, vedtaget af Lagtinget, vedtaget af Ministeriet, at der ved denne Skole skulde tales Dansk, fordi det er en Forberedelsesskole til at komme hened, og

dens Eksamen skal staa lige med Eksamen henede. Ikke desto mindre underviste Pastor Dahl paa Færøsk. Han fik af den daværende Skoledirektion, hvoraf jeg ikke var Medlem — det var før, jeg kom derop —, Tilhold om, at han skulde overholde de gældende Anordninger. Ikke desto mindre fortsatte han paa samme Maade.

Det andet Forhold — jeg har nævnt det i min Indberetning, det ærede Medlem Hr. Povlsen har citeret det paa en anden Maade — var, at i Kirkebønnen og i sin Prædiken deroppe kom han ved flere Lejligheder ind paa Spørgsmaalet om Færøsk og Dansk, og ikke paa den Maade, som det ærede Medlem siger, at han sagde: Det er haardt, at Færøsk ikke maa lyde heroppe, nej, han kom ind paa det saaledes, at det stod klart for alle og enhver, at det, han sagde, var: Bort med Dansk, man skal have indført alene Færøsk heroppe. Det store Flertal følte sig stødt over, at det Spørgsmaal skulde drages frem fra Prædikestolen og derved blive gjort politisk.

Jeg nævner et tredje Tilfælde. Der var en Sag fremme deroppe om en Lærer ved Bygdeskolen. Han skulde ifølge Anordning undervise paa Dansk og Færøsk. Ikke desto mindre underviste han alene paa Færøsk, han vilde ikke undervise paa Dansk. Det vidste vi ikke. Ved et stort Folkemøde raadede han alle andre Lærere deroppe til alene at undervise paa Færøsk. Vi spurgte saa den nuværende Provst, hvorledes det forholdt sig, idet han havde Tilsynet med den vedkommende Lærer. Saa kommer der en Skrivelse fra den vedkommende Lærer, hvori han siger: Jeg forstaar slet ikke den Forespørgsel, som er blevet rettet til mig, thi Præsten ved meget godt fra Deres Besøg her i Skolen, at jeg kun underviser paa Færøsk. Altsaa, selveden Mand, som skulde føre Tilsyn med det paagældende Forhold, indberettede intet derom!

Jeg kommer nu til det sidste Tilfælde. Der var Tale om, at Færøsk skulde indføres i Kommuneskolen i Thorshavn. Det var vi alle enige om. Den nuværende Provst skulde undersøge det Spørgsmaal, om det kunde indføres. Han indhentede Erklæringer fra de Steder, hvorfra man ifølge Loven skulde indhente Erklæringer, deriblandt Skolekommissionen og Lærerraadet. Lærerraadet, som bestod af Lærere, der ønskede Færøsk indført i Kommuneskolen, afgav en Erklæring, der gik ud paa: Vi kan ikke tilraade, at Færøsk bliver indført i Kommuneskolen, vi maa fraraade det, saa længe vi ikke har større Bygninger og flere Lærere.